

Tanulmányomban a fikció működésmódját vizsgálom Nemes Jeles László *Saul fia* című filmjében. Szemben a köznapi értelemben vett definíciójával, a fikciót – Wolfgang Iser elmélete alapján – egyfajta műveletként, nyelvhasználati módként vizsgálom. Hipotézisem szerint a dokumentarista eszközökön és a realista megmutatás szándékán túl a *Saul fia* a holokauszt eseményét, igazságát a fikció művelete révén mint egyfajta látásmódot, víziót képes feltárni, megismerhetővé tenni. Nemes Jeles filmje a holokauszt reprezentációs kérdései révén rámutat arra, hogy a valóság, illetve adott dolog tényyszerűsége és olvashatósága rászorul a fikciós felépítettségre. A film elemzése során a *Saul fia* ábrázolási technikáit összevetem Gilles Deleuze mozgás- és időkép-fogalmával. A film audiovizuális szerkezetének vizsgálatával igyekszem rávilágítani a *Saul fiában* használt kompozíciós eljárásmódok, valamint az iseri fikció közti összefüggésekre, más szóval a mozgóképi fikció valóságfeltáró gyakorlatára.